

bejder, der maaske har Forsørgelsespligt overfor en talrig Familie, er han henvist til straks at kaste sig ud i Arbejde — hvis han overhovedet kan faa noget — selv om det er meget anstrengende, for derved at tjene til Familiens Underhold, og han maa da tilsidesætte de Hensyn, han burde tage til sin Sygdom, og maa ligeledes renoncere paa den gode Ernæring, fordi Midlerne ikke strækker til, hvad der jo ikke mindst er Tilfældet i en Tid som nu, da der raader Dyrtid paa alt, hvad der hedder Fødemidler. Her, tror jeg, var et Punkt, hvor man kunde ændre Lovens Bestemmelser, saaledes at Adgangen til at erholde Hjælp af det offentlige uden Fattighjælps Virkninger fortattes en vis Tid, efter at den paagældende er kommet hjem, for at han derefter mere gradvis kan vænne sig til Arbejdet og ikke behøver straks at udsætte sig for et Tilbagefald. Jeg tror, det er et Spørgsmaal, som maa tages op, og jeg kan heller ikke tænke mig andet, end at man maatte kunne finde en Løsning. Naar i øvrigt Villien dertil er til Stede, vil jeg mene, at det vilde være muligt at faa Ændringer indført, som kunde hjælpe paa de her nævnte Omraader. Jeg ved naturligvis meget vel, at man da let kommer ind paa en anden Betragtning, nemlig denne, at saa skulde ogsaa andre syge have Adgang til en lignende Hjælp: Det er gentagende krævet fra Socialdemokraternes Side, at Samfundet skulde yde en saadan Hjælp til syge og derved ogsaa ændre den nu herskende Ulighed. Selv indenfor denne Lov er Hjælpen saa mangelfuld, at medens der gives Adgang til gratis Behandling paa Sanatorier og til Underhold for Familien i Hjemmet i den Tid, Forsørgeren er paa Sanatoriet, indtages alt dette straks, naar den paagældende vender tilbage til Hjemmet, hvorved man muligvis ødelægger en hel Del af det, som man har søgt at grundlægge gennem Sanatorieopholdet; altsaa ikke en Gang i dette Lovforslag har man kunnet skaffe en vis Konsekvens til Veje, og selvfølgelig bliver Forholdet endnu mere grelt, naar det drejer sig om andre syge. Jeg erindrer, at jeg en Gang talte med en Mand, som var angrebet af Kræft, og denne Mand, som var ubemidlet, sagde meget nedtrykt: Havde det endda været Tuberkulose, jeg var angrebet af, havde der dog været Adgang for mig til den fornødne Lægebehandling og det fornødne Sanatorieophold, og min Familie havde været sikret i den Tid, jeg var underkastet en saadan Kur og Pleje. Jeg synes, et Samfund vanske-

ligt kan forsvare at opretholde en saadan Tilstand. Jeg skal ikke fortsætte disse Betragtninger, som jo vilde føre lidt for langt bort fra den foreliggende Sag, men jeg har ikke kunnet undlade at gøre opmærksom herpaa, fordi det forekommer mig, at der her er et Omraade vedrørende den Maade, hvorpaa Samfundet hjælper baade de syge og de af Sygdommen hærgede Hjem, Kone og Børn o. s. v., paa hvilket der maa ske en Forandring. Jeg vil haabe, at der senere maa blive Lejlighed til at omtale, hvad der i saa Henseende maatte kræves.

Jeg skal slutte disse mine Udtalelser med at anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling, idet jeg dog forbeholder mig under en eventuel Udvalgsbehandling at fremsætte Ændringsforslag, der kunde forbedre Lovforslaget paa de specielle Omraader, jeg her har anført. For saa vidt den højtærede Justitsminister ikke mener, at disse Forbedringer kan indføres paa nærværende Lovforslag, vil jeg haabe, at den højtærede Minister ikke vil stille sig uvillig, men tage min Henstilling til Følge om, at den anden Lov, jeg berørte, maa blive taget op til Revision, og at Ændringerne da vil blive foretaget.

Kofoed: Det foreliggende Lovforslag fremkommer jo som Følge af den Revisionsparagraf, som findes i Lov af 1. April 1912. Som det fremgaar af Lovforslagets Anmærkninger, har Justitsministeren, før han fremsatte Lovforslaget, hørt Sundhedsstyrelsen og andre af Statsadministrationsens Grene, som har særlig Interesse for disse Spørgsmaal, og der har været Lejlighed for Tuberkuloselæger og andre sagkyndige til at udtale sig om de Spørgsmaal, som dette Lovforslag omhandler. Lovforslaget møder altsaa saa godt forberedt som vel muligt, og dette vil selvfølgelig have megen Betydning for Folketingets Stilling til Lovforslagets enkelte Bestemmelser. Det fremgaar af Lovforslagets Paragraffer, at det i alt væsentligt er i Overensstemmelse med den paa dette Omraade gældende Lovgivning. Ingen af de foreslaaede Ændringer er af gennemgribende Natur, de allerfleste er oven i Købet rent redaktionelle. Lovforslaget bygger altsaa paa samme Grundlag som Lov af 1. April 1912, som Lovforslaget tilsigter at revidere. Dette er utvivlsomt rigtigt, thi jeg tror, det er en heldig Lovgivning, og at dette Lovforslag og den Lov, som den skal erstatte, er et godt Led i vort Samfunds Kamp imod Tuberkulosens mittede. Det er